

Virtuts [6] El país dels simis

Un relat de: [Joan Gausachs i Marí](#)

En Llibert tenia entre les mans la caixeta que li havia deixat en Valentí. Tenia una lluita interior entre obrir-la o no obrir-la mentre recordava les paraules del seu amic i company de partit...

—Llibert, deixa'm parlar. No em facis preguntes. Deixa'm que aboqui tot el que porto dintre... Llibert, saps que tant tu com jo formem part de l'ala moderada del nostre partit... però no puc més. Des que els simis van fer la gran mutació, de mica en mica han anat agafant més poder. El partit manaire, el **Partit dels Primats**, fa i desfà el que vol i el partit principal de l'oposició, el **Partit dels Simis i Orangutans Escuats**, de cara a la nostra autonomia, de sempre ben mal mirada i força exprimida, li fa pinya. Dia a dia som més i més humiliats; ens volen sotmesos, no ens volen al seu costat... De sempre ens han tingut menyspreu. Empresonen els nostres líders tan sols per les seves idees i, a sobre, ho volen justificar en nom de la justícia i de la democràcia. Llibert, no puc més! He sabut que sóc a la llista dels propers a qui encolomaran un delicte. Potser encara no saben quin serà, però ja ho decidiran... Emigro, m'exilio, ho tinc ben planejat. Ja rebràs notícies meves... Et deixo aquesta capseta, a dins hi ha un xiulet. Diuen que l'esperança és l'últim que es perd però estic molt desesperat. Anit vaig desitjar profundament la desaparició d'aquests partits, incloent les seves delegacions casolanes, que no deixen de ser la veu del seu amo, i se'm va presentar el diable... oferint-me una solució esgarrifosa...

“L'esperança és l'últim que es perd... però en queda poca”, pensava en Llibert. “Els manaires ens van tancant totes les portes... De totes maneres, amb una senzilla bufada de xiulet em puc carregar tota aquesta gent a canvi és clar, de la meva ànima...!”

Sense adonar-se'n, havia obert la capsa i els seus dits acaraven suaument el xiulet que desprenia una forta ferum de sofre...

Escrit el dissabte 24 de març del 2018
Revisat, el dimarts 27, per Pilar Campmany i Piqué